

Dames en heren,

We leven in onzekere tijden. Het gaat ons nòg goed, maar we moeten ook eerlijk zijn en erkennen dat het al jaren niet meer lukt om te investeren in onderzoek, cultuur, onderwijs, zorg of innovatie, niet zoals dat ooit het geval was. Er zijn mensen die dat ontkennen, mensen die daar boos door zijn, mensen die roepen dat het anders moet.

In De WAR wèrken mensen, aan een levensvatbaar alternatief. Een alternatief dat niet afhankelijk is van de politiek of de economie, maar dat gebaseerd is op de eigen verantwoordelijkheid van inwoners, die samen optrekken om dat wat hen van waarde is een plek te geven. Een alternatief dat open is, en inclusief. Niet lullen, maar poetsen.

Dit streven wordt herkend door inwoners van alle rangen en standen. Waarvan akte. Erkenning van en steun voor dit streven uit de maatschappij vertaalt zich ondermeer in €600.000 crowdfunding. Zo'n bedrag krijgt niemand bij elkaar voor een kunstenaarsatelier.

De gemeente belijdt haar steun intussen met mooie woorden over participatie, kracht van de stad, het eigen initiatief van burgers, faciliteren, werken met netwerken, cultureel ondernemerschap, en meer. Maar in haar daden twijfelt de gemeente over alles: Is er wel draagvlak? Kan De WAR wel erfgoed renoveren of een gebied ontwikkelen? Is er wel continuïteit? Zit er wel geld achter? Willen ze wel samenwerken?

Het is een patroon waarin De WAR steeds wordt aangemoedigd, en toezeggingen krijgt, die vervolgens niet worden nagekomen. De WAR stuit regelmatig op wantrouwen en steeds wisselende contactpersonen.

Intussen groeit De WAR, wordt het plan volwassener, net als de organisatie. De WAR wordt een plek die regionaal, nationaal en internationaal wordt herkend als onderzoeksplek voor nieuwe maatschappelijke productie.

De voorzichtige en zeer langzame erkenning daarvan door de gemeente wordt uiteindelijk beklonken in een motie die als doel had om maatschappelijke waarde te borgen. En het resultaat is nu dat maatschappelijke waarde verloren gaat. Het resultaat is dat dit wordt verantwoord met een procedure waarin cultuur geen waarde had, waarin onderwijs en zorg geen rol speelden en crowdfunding geen blijk van draagvlak bleek. Het resultaat is geheimhouding van alle stukken die met de selectie te maken hebben.

Met deze selectie en de daaropvolgende geheimhouding miskent de gemeente de kracht van de stad en beledigt ze de honderden mensen die bijdroegen aan de crowdfunding. Wij vragen om schorsing van de procedure en openbaarmaking van alle stukken.

Er is geen alternatief voor De WAR, er is geen alternatieve locatie voor De WAR. De WAR kost geen geld maar levert de gemeente geld op. De WAR wil kunnen investeren in de toekomst van een plek waar geld niet het doel is, maar een middel om waarde te creëren. De WAR is al onafhankelijk van subsidies. De WAR wil ook onafhankelijk worden van een verhuurder met andere belangen.

Wij staan hier niet tegenover u, gemeente Amersfoort. Wij staan aan uw zijde in ons gezamenlijke streven om Amersfoort een fijnere stad te maken.

U begrijpt misschien niet altijd wat we doen, of hoe dat er uit ziet. Wij ook niet altijd. Dat komt omdat we nieuwe vormen zoeken. Nieuwe vormen voor een netwerkmaatschappij, waarin mensen zelf, samen verantwoordelijkheid nemen voor dat wat zij van waarde vinden. Dat gaat met vallen en opstaan. We groeien door ons steeds af te vragen of ons handelen mensen verder helpt, en de mensenmaatschappij sterker maakt. We leven in onzekere tijden. Maar wij zijn niet bang om te leren. En we hopen dat u dat ook niet bent.

Samen maken we de stad.
Dank u wel.

Harmen Zijp, Amersfoort 11 oktober 2016